

Den aftale, Danmark den 14. november 1997 har indgået med Sverige, vedrører praktiske foranstaltninger i forbindelse med anvendelsen af Dublin-konventionen ved den dansk-svenske grænse. Efter aftalens artikel 2, stk. 1, påhviler det Sverige, hvis en udlænding anmoder om asyl i Danmark ved indrejsekontrol i en dansk havn i forbindelse med indrejse fra Sverige, at fastlægge, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen (artikel 12 i Dublin-konventionen).

Den aftale, Danmark den 3. marts 1998 har indgået med Tyskland, vedrører praktiske forholdsregler i forbindelse med anvendelsen af Dublin-konventionen ved den dansk-tyske grænse. Ifølge pkt. 8 i en tillægsaftale af 28. oktober 1998 til aftalen anses indrejser via luft- og færgehavne for omfattet af Dublin-konventionens artikel 12, indtil udlændingen er pas- og toldkontrolleret.

Når de danske udlændingemyndigheder træffer afgørelse efter den dansk-svenske eller den dansk-tyske aftale om anvendelsen af Dublin-konventionen, er der således fortsat tale om en beslutning, der ligger inden for rammerne af Dublin-konventionen, og de afgørelser, der træffes, har derfor hjemmel i den gældende udlændingelovs § 29 a. Den foreslåede ændring af udlændingelovs § 29 a er derfor alene en præcisering af, hvad der allerede er gældende retstilstand.

Det Danske Center for Menneskerettigheder anfører endvidere, at implementeringen af de dansk-tyske og dansk-svenske aftaler i dansk ret kræver en ændring af den eksisterende lovgivning, hvilket det fremsatte lovforslag bekræfter. Folketingets samtykke burde derfor efter grundlovens § 19 være indhentet forud for indgåelsen af aftalerne.

Indenrigsministeriet skal hertil bemærke, at forslaget om ændring af udlændingelovs § 29 a – som ovenfor anført – alene er en præcisering af en allerede gældende retstilstand. Indgåelsen af de nævnte aftaler uden Folketingets samtykke er derfor sket i overensstemmelse med grundlovens § 19.

4. Præcisering af reglerne for beregning af indrejseforbud – udlændingelovs § 32, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 10-13

Dansk Røde Kors bifalder, at de foreslåede præciseringer af reglerne for beregning af indrej-

seforbud medfører en større grad af gennemsigthed mellem retsfølger og udvisningsdomme.

Indenrigsministeriet har noteret sig denne positive tilkendegivelse.

5. Indførelse af frist for varetægtsfængsling af udlændinge efter domsafsigelse – udlændingelovs § 35, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 16

Dansk Røde Kors bifalder, at der altid skal fastsættes en frist for varetægtsfængslingens eller foranstaltningens længde, således at det undgås, at udlændinge varetægtsfængsles uden frist, indtil udvisning kan fuldbyrdes.

Nævnet for Etnisk Ligestilling finder det positivt, at der fastsættes en frist for varigheden af varetægtsfængsling i forbindelse med fuldbyrdelsen af udvisningsbeslutninger ved dom.

Indenrigsministeriet har noteret sig disse positive tilkendegivelser og skal endvidere bemærke, at forslaget om indførelse af frist for varetægtsfængsling af udlændinge efter domsafsigelse er begrundet i retssikkerhedsmæssige hensyn.

Nævnet for Etnisk Ligestilling finder endvidere, at der er behov for en nærmere undersøgelse af de særlige problemer, der måtte være forbundet med fængsling af personer med anden etnisk baggrund end dansk.

Indenrigsministeriet skal hertil bemærke, at Indenrigsministeriet, da retsplejeloven hører under justitsministeren, ikke finder anledning til at kommentere ønsket om en nærmere undersøgelse af de særlige problemer, der måtte være forbundet med fængsling af personer med anden etnisk baggrund end dansk.

6. Frihedsberøvelse af asylansøgere, der udebliver fra afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen – udlændingelovs § 36, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 19

Dansk Røde Kors bemærker, at frihedsberøvelse altid er en særdeles indgribende foranstaltning, hvorfor man altid bør søge at anvende mindre indgribende foranstaltninger.

Indenrigsministeriet skal hertil bemærke, at den foreslåede ændring af udlændingelovs § 36, stk. 2, 2. pkt., er en konsekvens af de foreslåede ændringer af udlændingelovs § 42 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 26 og 27, om Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse. Med ændringen præciseres det i overensstemmelse med gældende praksis, at frihedsberøvelse kan ske i til-